

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas rindkopa "Piedod mums, Dievmāte, piedod! .. Pacel tu vēlīgās rokas, svētījot laukus un kokus!"

Dārgie draugi! Šogad ļoti daudzi tautieši un ciemiņi Latvijā ir vīlušies par slapjāko un vēsāko jūlija mēnesi, kas neļāva papeldēt jūrā, labi nosauļoties un priecāties par labi ienākušos ražu dārzos un tīrumos. Nepieredzēta gliemežu un kailgliemežu invāzija daudziem iznīcināja pat samtenes dārzos. Gaidāma neraža rudenī, daudzviet pasaulē ir lieli plūdi, ugunsgrēki, bet cilvēce turpina grēkot un neatgriežas.

25.07. Lielvārdes iedzīvotāji svinēja pilsētas svētkus, kurus tradicionāli iesākām ar Ekumenisko dievkalpojumu luterāņu dievnāmā. Kārtējo reizi daži nekristīgie pilsētas vadības kadri centās to likvidēt, tomēr mēs spējām saglabāt šo kristīgo tradīciju. Augusta mēnesis ir svētceļojumu laiks uz Aglonu. Būtu svētīgi šajā Jubilejas gadā katram veikt kādu svētceļojumu uz zināmu svētvietu Latvijā vai ārzemēs. 3.08. daudzi dosies mazā "svētceļojumā" uz Lielvārdes kapiem, lai sniegtu lūgšanu atbalstu saviem mirušajiem. Lai Māras zemes Karaliene palīdz mūsu Latvijas Baznīcai šajā pārmaiņu laikā! *A. Solims*

"Mīli savu tuvāko kā sevi pašu!"

Vai mēs vienmēr šos Kristus vārdus saprotam pareizi? Labam, iejūtīgam, ticīgam cilvēkam ir dabiska vēlme darīt labu, iepriecināt, būt pazemīgam; un neapšaubāmi - tas ir labi. Tomēr nereti mēs pārkāpjam savu spēju robežas, aiz kurām labais darbs kļūst par emocionālu vai pat fizisku apgrūtinājumu mums pašiem. Mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu - tas vispirms nozīmē iemīlēt sevi, kā Kristus mūs ir mīlējis, un tad sniegt siltumu un mīlestību apkārtējiem. Pasaulē, kurā valda steiga, trauksme un vēlme pēc ātras naudas, cilvēki arvien vairāk izdeg. Negulētas naktis, darbs pēc darba dienas beigām, darbs brīvdienās - nekādas iejūtības un sapratnes. Kolēģei saslimis bērns - kurš viņu aizvieto? Nevienam nav vēlmes uzņemties papildu slogu. Māte ir stresā, bērns arī - kāda gan tur vairs mīlestība pret tuvāko? Un cilvēks domā, ka jābūt taču pazemīgam. Galu galā - kurš gan cits padarīs manu darbu? Savukārt bērns redz, ka, neskatoties uz emocionālu pārdzīvojumu, māte dod priekšroku darbam. Ikreiz, kad pārkāpjam savu spēju robežas, mēs zaudējam daļu no sevis. Tā pa kripatiņai vien mūsos izdziest spēja mīlēt. Cilvēks zaudē dievišķās mīlestības starojumu; dažkārt kļūst pat fiziski grūti uzturēt sarunu.

Mēs cenšamies strādāt, pelnīt, skolot bērnus, iekārtot dzīvesvietu. Reti kurš atļaujas doties kādā atpūtas braucienā. Tā paiet gadi. Cik ārkārtīgi svarīgi ir mīlēt arī sevi! Protams, te nav runa par narcistiskām tieksmēm, kad cilvēks nespēj mīlēt nevienu citu kā tikai sevi. Ļauties atpūtai, hobijiem, satikties ar

draugiem, noskatīties labu filmu, doties pastaigā ar ģimeni - tas palīdz mums turēties kopā, jo mūsu sirds "baterijām" laiku pa laikam ir nepieciešama uzlāde. Pozitīvas emocijas ļauj mīlestībai plaukt.

Lai mums katram dienas skrējienā atrodas mirklis sev, mirklis Dievam! Dievs ir mīlestība. Lai šī uguns mūsu dvēselēs nekad nenodziest!

Rita Ķepure

Cilvēciskā vājība

Kafija ir viena no manām vājībām. Ļoti patīk no rīta iedzert kafiju. Nav tā, ka es būtu īpaši izlēpis kafijas dzērijs, nē. Man der visāda veida kafijas - maltās, no automāta, šķīstošas - visas. Es varu no tās atteikties, bet tas ir grūti. Tā ir mana cilvēciskā vājība. Tā mani pavada it visā - izvēlēs, virzībās un darbos, tie ir manas cilvēciskās vājības samaitāti. Tas diemžēl tā ir. Vienlaikus es domāju par "tīrību", tas ir, tādu rīcību, kas nebūtu manis paša samaitāta. Vai es tādu pieredzu?

Šodien (piektdien, 25. jūlijā) Dieva Vārds man saka, ka neatkarīgi no manām vēlmēm notiks Dieva griba - tas, ko Viņš vēlas. Es varu tam piekrist un būt mierā, bet varu arī cīnīties un pagurt. Vienā gadījumā - mierpilna dzīve, otrā - ciešanu un bēdu piepildīta eksistence.

Es esmu tur bijis, tur, tajā "otrajā", līdz Dievs izlauzās cauri visiem maniem sirds nocietinājumiem un mani uzmeklēja, lai savaldzinātu. Es biju visnozēlojamākais cilvēks - dusmu, baiļu un vilšanās pilns. Pazudis. Tāpēc, ka manī nebija Dieva pazīšanas. Lieliski to aprakstījis svētais Augustīns: "Dievs, Tu esi radījis mūs sev, un mūsu sirdis nav mierā, līdz tās atrod mieru Tevī." Manī nebija Godājamā Krusta pazīšanas. Es meklēju ceļu, spītīgi staigājot pa grāvjiem, purviem un arumiem, tur meklējot labumu vienīgi sev. Dievs to ir mainījis.

Ko es daru šodien, lai Dieva ceļš var atklāties manā priekšā? Tas ir jautājums.

Visa mana dzīves pieredze ar Kungu (es rēķinu, ka tie ir kādi 4+ gadi) rāda man, ka būt brīvam no saviem plāniem ir vislielākā gudrība. Plānot, taču neturēties pie sava par katru cenu, ļaut, lai Dievs var koriģēt un virzīt. Atkal - kā to izdarīt? Tīri praktiski? Tas ir sarežģīti. Noteikti ir daudz veidu, kurus es nepārzinu, bet ir viens, kas strādā man: skatīties plašāk - no dvēseles un mūžības (ilgtermiņa) skatu punkta.

Bieži gadās, ka tas, ko gribu es, nepiepildās, vai arī notiek kaut kas pilnīgi pretējs, kaut kas šķietami sliktāks vai vienkārši citādāks. Protams, ir vilšanās, bet jājautā - kā tas attīstīsies ilgtermiņā? Es varu nesaprast, ko Dievs plāno, bet, kad uzdošu jautājumu, kāpēc tā notiek, atbilde varētu būt tāda: "Tu to ieraudzīsi pēc viena, desmit vai divdesmit gadiem." Tas man palīdz. Palīdz arī, kad atceros daudzos

gadījumus, kad Dievs ir devis daudz vairāk un kvalitatīvāk, nekā es to biju iedomājies, taču ir jāspēj atsacīties. Atdot.

Svētais Ignācijs no Lojolas runā par “svēto vienaldzību.” Es nesaku, ka esmu to sasniedzis, tomēr esmu pieredzējis, ka lielākās un labākās lietas Dievs man ir devis tieši brīžos, kad to, pēc kā mana sirds ilgodamies ilgojas, es spēju darīt vienaldzīgu vai vismaz neitrālu. Kad par to vairs tik izmisīgi “nedeģu,” tad Dievs parāda savu gudrību un gādību. Lai ir slavēts Kungs, Izraēļa Dievs! *Ingus Liekniņš*

Ja jūs neklūsiat kā bērni...

Kad priesteris Andris pagājušajā svētdienā aicināja sagatavot rakstiņus jaunajai avīzītei, piemetinot, ka varot aprakstīt arī savus ceļojumus, nodomāju - nekur īpaši neesam bijuši, bet tad sapratu, ka varu īsi atskatīties uz lielāko ceļojumu visā manā šīs dzīves dzīvē.

19. jūlijā svinējām mūsu dēliņa Franciska viena gada jubileju. Tā tas ir iegājies - svinēt dzimšanas dienas, bet, kopš esmu mamma, šis datums raisa manī dalītas jūtas, proti, liekas neprecīzi cilvēka eksistenci mērīt, sākot ar piedzimšanas dienu. Vai tad tas nebija tas pats cilvēks, kas tika ieņemts 9 mēnešus pirms dzimšanas dienas? Ar to es nevēlos protestēt pret ierasto kārtību - es taču varu svinēt ko un kad vien vēlos, turklāt - man patīk dzimšanas dienas. Es drīzāk runāju par bērna spēju visu darīt jaunu jau kopš ieņemšanas brīža.

Kamēr biju viena, varēju daudz laika veltīt kalpošanai, skaisti domāt un runāt par svētumu. Esot vienai, bija diezgan viegli atstāt par sevi kārtīgu un “pasvēta” Kristus sekotāja iespaidu. Kad sirdī saņēmu aicinājumu uz ģimenes dzīvi, nebija ne mazāko iespēju to realizēt. Apkārt esošie vairs pat neuzdeva jautājumus un drīzāk būtu gaidījuši, kad paziņošu par vēlmi stāties klosterī.

Kad arī pašai cerība bija nolīdzināta (tomēr ne mirusi) līdz ar zemi, kā zibens no skaidrām debesīm nāca skaista draudzība, kas vēlāk aizveda līdz laulībai. Atstāt to pašu “svētulīgo” iespaidu, esot tuvās attiecībās, bija jau daudz grūtāk. Vairs nebija iespējas pirms katras satikšanās savākties un savest sevi kārtībā. Nebija iespējas noslēpties brīžos, kad “viss ir slikti un negribas nevienu redzēt.” Es vairs nebiju viena.

Kad agrīni zaudējām savu pirmo bērniņu jau īsi pēc ieņemšanas, sākās mūsu kopīgais dažādu izvēļu, atteikšanās un sevis iepazīšanas no cita skatu punkta laiks. Piedzīvojot kopā gan priekus, gan dziļas bēdas un bailes, mūsu attiecības kļuva patiesākas un dziļākas. Kungs mūs stiprināja un iepriecināja, aizvien paliekot gādīgs un uzticams, ko īpaši piedzīvojām Viņa svētajā Baznīcā un Dieva Vārdā.

Dažus mēnešus pirms mūsu trešās laulību gadadienas pasaulē nāca Francisks. Ja turpinu augstāk iesāktu domu, jāatzīst, ka brīdī, kad ģimeni papildina mazulis, runas par svētumu apklust un sākas reālā dzīvošana kalpošanā. Tas, iespējams, izklausās smagnēji, tomēr tā nav. Manuprāt, tā ir prātam neapmierama Dieva žēlastība un gudrība, kā cilvēku

padarīt mīkstu kā mālu, mīcīt un veidot, dedzināt, salauzt lauskās un atkal salīmēt kopā... Mazā radībiņa vecāku rokās ir taisnākais ceļš uz sirdi pārveidi, uz spēju atteikties un spēju mīlēt. Nekas tā neaizkustina, kā maza bērna centieni aizvien ko jaunu apgūt. Nekas tā nesāpina, kā bērna sāpes, kuras neizbēgami piemeklē un kuras nevar atcelt ar glāstu vai papūšanu. Māte Terēze bieži ir teikusi, ka mums jāmiļ, līdz tas ievaino.

Nākošajā dienā pēc Franciska dzimšanas dienas ballītes, uz kuru bija sabraukuši radi un draugi no malu malām, gājām uz svētdienas Svēto Misi. Kā ierasts pēdējā laikā, devāmies tuvāk altārim, lai redzētu Jēzu Vissvētākajā Sakramentā. Līdz šim Francisku interesēja viss, ko vien altāra tuvumā var saskatīt un, vislabāk, aptaustīt, bet šai svētdienā viņš padzīvē minūtes, nekustīgi un klusi manā klēpī sēžot, pavadīja lūgšanā un pielūgsmē. Nereti man gribas viņam pastāstīt, kas ir redzams, kas notiek Misē, kas sekos utt., bet šai mirklī man būtu gribējies dzirdēt, ko par Dievu viņš man var pastāstīt.

Noslēdzot šīs pārdomas, vēlos pateikties Dievam, mūsu visu Radītājam, par neskaitāmām žēlastībām, ko Viņš dod, jo īpaši par dzīvības dāvanu un savu ģimeni. Es lūdzu, lai Svētais Gars dara mūs svētus un iedvesmo aizvien jaunus cilvēkus apvienoties kristīgā laulībā, dodot iespēju bērniem piedzimt un pazīt Kungu. Es pateicos par katru, kas, sadzirdējis Kunga aicinājumu, tam uzticīgi seko, vai tas būtu aicinājums uz ģimenes dzīvi, priesterību vai klostera dzīvi. Bet visiem tiem, kuri vēl ir ceļā (mēs jau visi savā ziņā esam), kuriem ir daudz jautājumu un maz atbilžu, kuru cerība ir vāja un šaubas paralizē, es lūdzu nesteigties un savu mazumiņu uzticēt Kungam, lai Viņš to pavairo.

Signe Liekniņa

Pateicības nepieciešamība

Ir pienācis saulainais vasaras vidus. Smaržīgais liepzieds savā krāšņumā ziedu rotā dižojas tik īsu brīdī. Es steidzos savākt krāšņos, burvīgos ziedus. Liepziedu tēja būs kā smaržīga atmiņa aukstajos ziemas vakaros. Bites steidzīgi vāc pļavā medu, gaidot ilgi gaidīto ik katru saulaino rītu. Putni pamet savas ģimenes ligzdu, lai iemācītos būt patstāvīgi un apgūtu dzīves prasmes. Līdzās mežā lietuvu atstājis bagātīgu sēņu ražu, ļaujot man gailenes baudīt gan brokastīs, pusdienās, gan vakariņās.

Šogad par mitro laiku priecājas arī melleņu lauks ar lielām, sulīgām ogām. Pirmajās karstajās dienās pavadīju laiku peldoties Daugavā. Ilgi gaidītos saulainos rītus izbaudu dārzā, vērojot, kā tas pamazām piepildās ar ziediem, arī tomātu zaļie bumbuli mainās pret sarkaniem ķekariem.

Šis laiks, kad darbi un pienākumi mijas ar mieru un atpūtu, sniedz iespēju novērtēt to, kas ir patiešām svarīgs. Kad viss ap mani sāk sakārtoties un iespēja priecāties par dzīvi kļūst acīmredzama, es atceros pateikties par to. Darba kolēģi arī ir iemācījušies pateikties par katru lietu. Mēs viens otru uzmundrinām, sakot “paldies” par katru atbalstu, izdarīto darbu vai sniegto padomu. Vārds “paldies” dažādās valodās tulkojas kā žēlastība vai atlīdzība par

labo. Dažreiz vārdu “paldies” izteikšana ir vērtīgāka nekā skanošas monētas kabatā.

Es neatceros, kad pēdējo reizi esmu devusies pie priesterā, lai pateiktu “paldies”. Nav jau par vēlu izdarīt to šodien un tūlīt. Paldies, priester Andri, par tik skaistām, skanīgām un vērtīgām Misēm.

Baznīcā priesteri ir vispusīgi un atbildīgi, rūpējoties par draudzes garīgo veselību. Mūsu Lielvārdes baznīcā katra Mise tiek vadīta sirsnīgā un muzikālā noskaņā. Mūsu priesterim ir izcīlas muzikālās prasmes – viņš prot dziedāt, komponēt, spēlēt uz ērģelēm un vadīt kori un orķestri kā diriģents.

Manuprāt, katra Mise ir unikāla, jo tā neatkārtojas, kaut vai ar skanējumu, noskaņu, lūgšanām un pateicībām. Līdzīgi kā mūsu Daugava, katra diena ir citāda. Es nevaru iegult tajā pašā upē divas reizes. Es ceļos ar pārliecību, ka šī diena būs labāka, bet noteikti citādāka nekā visas citas dienas gadā. Viss mums apkārt nepārtraukti mainās, un man tikai jāspēj to novērtēt un pateikties. Es saku “paldies” par katru satikto cilvēku savā dzīvē. Es ceru, ka man izdosies šo pateicību nodot arī personīgi, īpaši par to, ka bija iespēja būt kopā svētajā Misē Lielvārdes baznīcā. Paldies!

Sarmīte Anna Zoltnere

Atvadoties no mātes

Kāds ir mans dzīves ceļš, kā to noiet? Ieklausoties, kā uzrunā Dievs, kā jūt sirds. Visur ar tevi kopā ir cilvēks, kuru tu mīli. Tā ir māte. Viņai vienmēr ir laiks uzklaut, palīdzēt, saprast, nepārmest. Bet piekļauvē vecuma nespēks, un jūti, kā lēnām no tevis atvadās mīļā mamma, bet tu izmisīgi lūdz Dievu, lai mazina viņas ciešanas. Dievs tevi dzird, un tu nejūties viens, jo blakus ir draudzes locekļi, ģimene, priesteris, kas steidz palīgā slimajai, stiprina garā, mierina sāpes. Mūsu draudzē nav vientuļu cilvēku, jo mūs vieno ticība.

Paldies priesterim par uzrunāšanu, palīdzību un atbalstu, izvadot māmiņu Ināru mūžības ceļā!

Elita Jaunvīksna

Lietainais un skaistais jūlijs

Jūlija mēnesī daudz laika pavadīju kopā ar jaunatni un pārliecinājos atkal un atkal: dzintars viņu dvēselē nav zudis – viņi apzinās savas ģimenes vērtības un tradīcijas, kas ir pamatu pamats visam mūsu latviskumam, mūsu dzimtenes izaugsmei.

Šis bija priecīgs, ļoti aizkustinošs un dziļu pārdomu laiks. Latvijas Skolu jaunatnes XIII dziesmu un deju svētku nedēļā bija pār mums Dieva žēlastību lietuss – mūsu bērnu un mazbērnu emocijas, prieks un vienotība, dziļš un patiesi patriotisms. Ar dzirkstošām acīm viņi katru reizi dziedāja lūgšanu “Dievs, svētī Latviju!” Šie brīži mani uzrunāja un pārliecināja – mums ir nākotne, Kungs kopā ar visiem mums priecājas un vēlas iepriecināt ar katru pretī nākošo cilvēku – smaidošu, laimīgu, atvērtu! Visaugstais izgaismoja svētku dalībnieku sirds tumsu un dāvāja ikvienam dziļu ticību, nesatricināmu cerību un patiesu tuvākmīlestību.

Rīgas 1. Valsts ģimnāzijas skolēni, nakšņojot pie mums, piecos no rīta mani pamodināja, dziedot pie

ugunscura daudzbarsīgi dziesmas. Vērmānes dārzā cilvēki lietuss laikā skatījās teātra izrādes, gājienā simtiem cilvēku ielās sveica svētku dalībniekus četru stundu garumā, visi lielkoncerti – mīlestība, prieks un ticība labākai nākotnei virmoja gaisā.

Pateicos Dievam par visiem man uzticētajiem pienākumiem šajā lietainajā un karstajā jūlija mēnesī, par žēlastību atpūtā un pasākumos būt kopā ar Kungu, par katru sastapto cilvēku.

Antija Vēvere

+++++Nemiers+++++

Šī vasara brien cauri pielijušām, nenoplautām pļavām, no kurām pusdienlaika sutoņā augšup uz debesīm kāpj smaržu pārpilna, tveicīga migla, kas dvesmo kā zāļu tēja krūzē.

Šī vasara vijas caur mežu, paņemdamā līdzī miklo skuju un sveķaino priežu stumbru spēcīgo aromātu, un gan pļavas smaržu, gan meža aromātu kopā ar upju un ezeru vēso miglu paceļ augstu gaisā, sakuļ mākoņu gubās un ļauj, lai tas pārtop ūdenī, nolīst pāri zemei, mājām, laukiem, kas par to, ka ļaudis kurn un čīkst par lielo slapjumu, kas posta laukus un pūdē ražu. “Tik slapja vasara sen nav redzēta!” – šis teiciens ir visās mūtēs. Bet vasara lietu netaupa. Pilādža ogas krāšņos, lielos ķekaros sārtojas zaros, solīdamas arī rudenī tik pat slapju un aizlijušu kā vasara.

Lasot ziņas par to, kas notiek pasaulē, pārņem satraukums; karstums, kas laupa pat cilvēku dzīvības, orkāni, zemestrīces vietās, kas nav seismiski aktīvas, draudošie vulkānu izvirdumi, pārpildušas pilsētu ielas, krusas graudi tenisa bumbu lielumā... No visām pasaules malām pienāk satraucošas ziņas par vēl neizprastām bīstamām dabas parādībām.

No rīta, kad atveru logu, lai ielaistu svaigā, vēsā gaisa plūsmu, putnu čivināšanu kā ass tērauda nazis pārgriež tuvējā militārā lidlauka rūkoņa – un esi sveicināta pasaules realitātē! Karš Ukrainā, cilvēku ciešanas, nāve, izmisums, karš Palestīnā, atkal nāve un iznīcība, pilsoņkarš Sīrijā, Irānas bumbošana... Ļaunums un nežēlība triumfē. Kas mūs sagaida rīt?

Kurā brīdī cilvēce ir nokļuvusi uz ceļa, kas ved uz elli? Aiz loga maigā, pūkainā balsī dūdo balodis, viss it kā vēl naida neskarts, rāms miers mirdz Latvijas saulrietos, bet ļaužu sirdis ir kļuvušas citādas. Dvēselēs rosās skaudības un alkatīga ļaunuma tārpī, garīgā dzīve atstāta novārtā, bet dvēseles aizaug nezālēm kā nekopti dārzī.

Tik pilni ir lielveikali ar kārtīgām, pašapmierinātām sejām, kas līdz cilvēkus uzlūko ar muļķīgu augstprātību kā netīru tenku un ļaunuma piebāzti maisī. Bet tik tukši ir dievnami! Katru gadu nepatīkamu pārsteigumu sagādā Jumpravas Romas katoļu draudzes kapusvētki ar savu ļoti trūcīgo apmeklējumu. Esmu paradusi redzēt kapusvētkus Latgalē, kas ir labi apmeklēti, tāpēc nespēju pieņemt to, ka jumpraviēši nelūdzas par saviem aizgājējiem. Varbūt šogad kas mainīsies, varbūt sv. Misē piedalīsies lielāks cilvēku skaits?...Glabāsim Dievu dziļi sirdīs, lūgsim Tēvu un Dēlu, un Svēto Garu, lūgsim mūsu mīļo aizbildni un Māti Vissvētāko Jaunavu Mariju, lai tiek dziedinātas mūsu dvēseles, lai tiek novērsta visas cilvēces bojā eja, kas gaida mūs nepareizā ceļa galā!

Rita Bobkova

Augusta mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

- 10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. 19:00.

1.08. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums
Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. 19:00.

3.08. — mēneša pirmās svētdienas dievkalpojums
Jēzus Sirds godam pirms sv. Mises pl. 10:20.

6.08. — **Kunga Pārveidošanās svētki:**
sv. Mise pl. 19:00.

7.08. — mēneša pirmā ceturtdiena: Svētā stunda
pl. 18:00. Sv. Mise pl. 19:00 par visiem dzīvajiem
draudzes locekļiem.

10.08. - sv. Mise pl. 11:00.

Tiks vākti ziedojumi Rīgas Garīgā semināra
uzturēšanai. Paldies par jūsu atbalstu!!!

No 12.-16.08. Lielvārdes baznīcā sv. Mises nenotiks!

14.08. - sv. Meinarda svētki

15.08. - **Dievmātes Debesīs
uzņemšanas svētki.**

++++//++++//++++\\++++\\++++

Kapusvētku kārtība:

3.08. — **Lielvārdes katoļu kapos:**
pl. 11:00 sv. Mise kapsētā (stipra
lietus gadījumā — baznīcā), kam
sekos Vesperes un Procesija par
mirušajiem kapsētā.

Noslēgumā tiks dota svētība bērniem un
jauniešiem. Pēc dievkalpojuma būs jaunuzstādīto
pieminekļu un kapu krustu pasvētišana.

Sakarā ar ļoti mazo katoļticīgo dalībnieku
skaitu atsevišķs aizlūgums par mirušajiem
Lāčplēša kapos šajā dienā nenotiks. Lūgsimies par
visiem ticīgajiem mirušajiem kopīgajā aizlūgumā
Lielvārdes katoļticīgo kapos. Savukārt luterticīgo
vadītais aizlūgums Lāčplēša kapos būs pl. 14:00.

24.08. — **Jumpravas kapos:**

pl. 15:00 sv. Mise un Vesperes kapličā, kam seko
Procesija par mirušajiem kapsētā.

++++//++++//++++\\++++\\++++

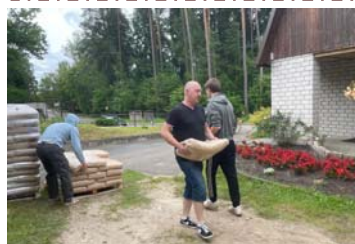
31.08.2025. paiet 5 gadi, kopš
Radītājs aizsauc mūžībā
manu mīloto māmiņu Annu
Solimu. Palūgsimies par viņas
skaisto dvēselīti, lai Pestītājs
ātrāk ļauj viņai skatīt savu
vaigu debesis un atalgo viņas
mīlestību! *pr. Andris Solims*

Sirsnīga pateicība:

Dārgā draudze! Izsaku sirsnīgu pateicību
visiem, kuri ir ziedojuši dievnama uzturēšanai
un apkures granulu iegādei! Pateicoties jūsu
ziedojumiem apkures vajadzībām 2024. gada
ziemai, varējām lūgties siltā dievnāmā. Jūsu
ziedojumi apkurei šī gada ziemas sezonai
nosēdza 1/3 no samaksātās summas, bet
daudzi tomēr ir palikuši vienaldzīgi šajā
svarīgajā vajadzībā.

Mīļš paldies Čubatjuku ģimenei un Ingum
Liekniņam, kuri palīdzēja sakraut granulas
noliktavās. *Prāvests Andris Solims*

Granulu sakraušana draudzes
mājas un baznīcas noliktavās
5.07.2025.

Priesteru rekolekciju
noslēguma kopbilde
10.07.2025. Rīgas
Garīgā semināra
kapelā

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Vandu Viļumovsku (7.08.),
Veroniku Jermacāni (9.08.),
Oļesju Vingri (13.08.), Madaru
Jauģieti (20.08.), Ludmilu Apsīti
(25.08.), Veroniku Bartkeviču 75
gadu jubilejā (27.08.), Svetlanu Lapsu (30.08.),
Andreju Griķi no Jūrmalas (31.08.) u. c.

Loti lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnāmā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,
Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica)
youtube.com/@lielvardesdraudze

